

AULIKKA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 3/03

ÄLLIKKÄ

- LIPPUKUNTALEHTI -

33. vuosikerta

JULKAISIJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

<http://www.lpk.partio.fi/hp/kaka>

Kalevan Karhuttoimisto

Väinöläinkatu 26, 33500 Tampere

puh. (03) 255 3474

Avoimna tiistaisin klo 18-19

Lippukunnan tilinumero:

Merita 150950-9384

Meille saa antaa rahaa ihan vapaasti...

PAINOPAIKKA

Tampereen ev.lut.srk / monistus

Painos 150

Ä-TOIMITUS

Päätoimittaja

Juhis Pietilä

Lemminkäisenkatu 10 A 14

33540 Tampere

040-7267030

juhis@kolumbus.fi

Toimittajat

Timo Bredenberg,

JoonasKirsi, Visa

Saaristo, Mikko

Kivinen, Vili

Nissinen, Mikko

Pihlajamäki

Valokuvat

Timo Bredenberg,

Ilkka Aulomaa,

Mikko Lamminpää,

Tatu Piispanen,

Joonas Kirsi

Taitto

Juhis Pietilä

TÄSSÄ NUMEROSSA

Ä-tervehdys	3
Lpkj:n tervehdys	4
Tiedotteita	5
Tarus-infoa	6
Kesäleiri	8
EB-vaellus	10
Finnish American Scout Exchange IV	15
Johtajavaellus	21
Toimintakalenteri	24
Krypto	25
Lukijakysely	26
Ällikällä lyöty	27
Tiesitkö?	28
Silppusäkki	29
Virkailijat	30
Kokousajat	31

ÄLLIKKÄ

A-TERVEHDYS

Terve kaikille ja erityisesti niille 25 prosentille lukijoista, joiden mielestä Ä-tervehdys kuuluu lehden parhaimpaan antiin. Lisää viime numerossa olleen lukijakyselyn tuloksista sivulla 26.

Asiaan.

Yksi tapahtumarikas kesä on taas takana. Itse onnistuin käyttämään koko kesälomani varsin tehokkaasti leireilyn ja retkeilyn merkeissä. Niin onnistui myös moni muu, kuten seuraavilta sivuilta voi lukea.

Tänä kesänä käytiin taas muutaman vuoden tauon jälkeen Amerikassa, missä tavattiin monta tuttua minnesotalaisten vierailulta kesältä 2001. Partio onkin siitä hauska harrastus, että siinä saa tavata monenlaisia ihmisiä erilaisista taustoista ja vieraista kulttuureista. Ja kuten laulussa kerrotaan, vaikka toisia ei nähtäisikään pitkään aikaan, ystävyys ei silti raukene. Yhteiset muistot ja harrasteet lähentävät ihmisiä. Esimerkiksi niinkin pienelle asialle, kuin kotitaloni pelottavan pieni hissi, jaksettiin nauraa valtameren toisella puolellakin.

Ensi kesänä on Suomen Partiolaisten suurleiri Tarus. Amerikkalaisiakin on taas tänne odotettavissa, eli uusia ystävyys-suhteita pääsee taas solmimaan lisää, sekä mikä tärkeintä vaalimaan vanhoja ja tapaamaan tuttuja, joita ei niin usein näe.

Tähän kohtaan sopisi taas lainaus Partiopojan kirjasta, jonka jo muutama vuosi sitten lehteen laitoin (Ällikkä 4/2000). Eli siitä vain lehtiarkistoja penkomaan tai verkkoa selaamaan.

Hyvää alkavaa syksyä kaikille.

Juhis

ÄLLIKKÄ

Lippukunnanjohtajan tervehdys

Mistä huomaa syksyn tulleen? Pimenevistä illoista, sateen vienosta tuoksusta, ruskan väreissä hohtavista metsistä? Vai ovatko merkit kenties hieman arkisempia kuten herätyskellon pirinä kouluuamuna tai vaivihkaa kaikenlaisista partiotapahtumista täyttyvä kalenteri?

Taakse jäänyt kesä ei tainnut olla niitä kaikkein ankeimpia. ”Kaikkien aikojen hellekesä” ja ”Ennätyslämmin heinäkuu”, hehkuttivat iltapäivälehdet ihmisten nauttiessa ansaitusta kesälomastaan. Helteen lisäksi Kalevan Karhut muistavat varmasti kesästä muutakin: Ninja-kesäleirin, Amerikan matkan ja Johtajavaelluksen Lapin tuntureilla. Taisipa joku ennakkoluuloton huimapää käydä EB-vaelluksella aina Irlannissa asti.

Kesä oli ja meni, mutta ei kannata jäädä haikailemaan menneitä sillä syksykin tuo tullessaan monenmoista hienoa toimintaa meille jokaiselle. Lippukunnan syysretki, karhunpentujen Ursulakisasekä monet muut tapahtumat eivät varmasti jätä ketään kylmäksi. Ja lisäksi vartioiden ja laumojen omissa kokouksissa ja retkillä itse kukin pääsee oppimaan ja kokemaan monenlaista uutta ja hienoa.

Kaukana mutta toisaalta niin yllättävän lähellä siintää myös ensi kesän ehdoton kohokohta, Suomen partiolaisten suurleiri Tarus. Ilmoittautuminen alkaa aivan lähiaikoina, joten pysy hereillä ettet jää porukasta.

Hyvää ja aktiivista alkanutta toimintakautta kaikille, niin uusille kuin vanhoillekin Karhuille!

Pihlis

Ps. Vaikka Karhujen syksy tuntuukin pelkältä juhlaalta, niin todellista juhlan aihetta on myös Kalevan Suuntatyöillä. Paljon onnea 50-vuotiaalle!

ÄLLIKKÄ

Epäkaupallisia tiedotteita

Saarijärvellä talkoillaan
19.10. Kaikki mukaan.

Syyskokous pidetään toimistolla sunnuntaina 23.11. Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat. Läsnäolo oikeus on kaikilla ja äänioikeus 15 vuotta täyttäneillä lippukunnan jäsenillä.

Lippukuntaretki on 24.-26.10.
Saarijärvellä.

Kalevan Suuntatyttöjen
50-vuotisjuhlat 12.10.

ÄLLIKÄ

Meillon ilokutsua sum meiräm mukaan Tarukselle, meinaan Suamem Partiolaisten viirennelle Vinnjamporeelle. Me toivo-
taan, että sää olisit yks niistä 13 000:sta leiriläisestä, jotka
pystyttää telttansa vihreeseen suomalaiseen mettään kahres-
kymmeneskahreksas heinäkuuta - viires elokuuta 2004. Ta-
rus on nääs Suamem Partiolaisten kolmevuatisen “Matkalla
Mettään” -teemahuiipennus. Tervetuloo koreelle mäntykan-
kaalle kirkkaire järvien keskelle Parasjoelle, Tarukselle!

28.7.-5.8.2004 Padasjoella, eteläisessä Suomessa, Päijänteen länsilaidalla, vain 100 km Tampereelta, järjestetään Suomen Partiolaisten viides Finnjamboree

Tarus on “Matkalla Metsään” -teeman huiipennus, joka sinunkin täytyy kokea. Lähde yhdessä partiokaveridesi, sekä Tytin ja Tatun kanssa kasvattamaan partiomuistojen reppua.

Ilmoittautumisohjeet ja lomakkeet saat syksyn ensimmäisen partiolehden mukana tai Tarus-yhteyshenkilöiltä Minnalta tai Nooralta.

Hinta kaikilta on 175 euroa.

Leirille pääsevät mukaan syksyllä 2003 vartioon siirtyvät ja sitä vanhemmat Suomen Partiolaiset ry:n jäsenmaksun maksaneet partiolaiset.

2003 marras-joulukuu	Ilmoittautuminen leiriläiseksi ja työtehtäviin
2004 tammikuu	ilmoittautuminen leirille päättyy
helmikuu	leirimaksu 1
huhtikuu	leirimaksu 2
22.-28.7.	rakennusleiri
28.7.- 5.8.	TARUS

ÄLLIKÄ

Mitä leirillä tehdään? Leirillä järjestetään perinteistä leiriohjelmaa rakenteluineen ja haikkeineen. Luvassa on jonkin verran valinnaisuutta ja tietenkin tosi isoja yhteisiä kokoontumisia, kuten avajaiset ja päättäjäiset.

Tarus leirillä Kalevan Karhut ja Kalevan Suuntatyttöt kokevat Taruksen yhdessä samassa savussa.

Kalevan Suuntatyttöjen ja Kalevan Karhujen Tarus yhteyshenkilöt ovat:

Minna Hännikäinen puh. 040 5966 460

Noora Kuuloja puh. 050 5967 511

Vastuuntuntoinen ja reipas tiimi hakee joukkoonsa yli 18 vuotiaita rakennus-/huoltotaitoja omaavia mukavia partiolaisia. Kiinnostuksen voi ilmaista lippukuntien johtajistoissa.

TARUSTA ODOTELLESSA!

ÄLLIKÄ

Kesäleiri

Saarijärvellä 2.-8.6.

Maanantai aamuna lähdimme kohti Saarijärveä vanhempien kyydeillä. Kun saavuimme perille, pystytimme teltat ja rakentelimme muuta leirikalustoa.

seuraavana aamuna herätys oli viittätoista vailla kahdeksan ja tasalta oli lipunnosto. Sitten oli joka-aamuinen aamuvoimistelu, jossa punnersimme, hypimme ja juoksimme. Sen jälkeen hipsimme aamupalalle,

minkä jälkeen rupesimme pakkaamaan yön yli kestäväää ninjapeliä varten. Ninjapelin ajan piti säilyttää ehjänä spagetti, jota pahat ninjat yrittivät katkaista. Pelin aikana suoritimme erinäisiä toimintapisteitä ja yövyimme Kangasjärven rannalla. aamulla pakkasimme, söimme ja lähdimme kohti Saarijärveä, jossa

lämmin ruoka jo odotti meitä. Illalla saunoimme, söimme, keittelimme nuotiolla kaatosateessa koivunlehtiteetä ja nautimme iltaohjelmasta.

Perjantaina aamupäivällä keräilimme kasveja, joita olivat mm. haikin leiri-paikalla kasvavat muovinaru ja alumiinifolio. Sen jälkeen saapui sudarit piristämään kaikkensa antaneita vartiolaisia ja johtajia.

Todistimme myös, että Saarijärvessä on kaloja; paljon ja erikokoisia ja näköisiä. Siis ainakin haukia ja ahvenia. Lauantaina oli leiriolympialaiset, joissa oli ennennäkemättömän hauskoja lajeja, kuten kroketti ja ninjataitoihin kuuluvia heittotähden heittoa sekä varsi-jousiammuntaa.

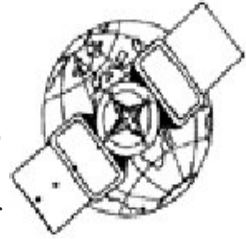
Sunnuntaina vanhemmattulivat vierailulle. Ohjelmassa olimm. perinteinen Paavonjuoksu, eli Saarijärven saaren kierto lihasvoimaa käyttäen. Tällä kertaa kukaan ei uinut. Ruuan jälkeen oli kotiinlähdön aika.

Visa

ÄLLIKÄ

Kesäspesial: Joonas EB:llä

Tässä puolisen vuotta sitten keksin hauskan, kestävyyttä koettelevan ja sivistävän tavan viettää koko heinäkuu poissa Suomen subtrooppisesta lämmöstä: Minähän voisin mennä Irlantiin suorittamaan Explorer Beltin.

Häh? Siis minkä?

EB on joka toinen vuosi järjestettävä kuukauden pituinen reissu, jonka kohteena on jokin Euroopan maa. Sen aikana vaeltajat suorittavat pareittain ja jalkaisin kymmenen päivää kestävä, 200 kilometrin pituisen vaelluksen, sekä tekevät sen aikana läjän projektitehtäviä jotka käsittelevät kyseessä olevan maan kulttuuria ja ihmisiä. Lisäksi he pitävät vaelluksen ajan päiväkirjaa. Kun maaliin sitten vihdoinkin päästään, vaeltajat luovuttava päiväkirjansa raadille, joka lukee niitä yötä päivää ja lopulta päättää kofeiinin vaikutuksen alaisena ja tuntemattomin perustein, keiden vaelluksen suorittaneista sankareista katsotaan lopulta ylittäneen itsensä ja ansainneen himoitun Explorer Beltin. Tulokset julkistetaan parin päivän päästä Presentation Dinnerillä, minkä jälkeen lähdetään koko ryhmänä kiertelemään bussilla maata ympäri koko loppukuukaudeksi. Ja jos EB:hen sitten jää koukkuun niin ei hätää: seuraavan vuoden johtajat valitaan edellisvuoden vaeltajien joukosta.

In the beginning...

Koko juttu oikeastaan alkoi yhdessä JN:ssä kun joku sysäisi käteeni mainoksen, jossa sanottiin, että tänä vuonna on Irlannissa EB, lähdetkö mukaan? Irlanti ja reissu yleensäkin kiinnostivat, joten mietin, että voisinpä lähteäkin. Sitten unohdin koko jutun tykkänään. Onneksi armeijan kivat sedät muistuttivat minulle asiasta kutsunnoissa, ja niinpä potkin itseni liikkeelle, kirjoitin hakemukseni ja postitin sen.

Oikeastaan paljoa mitään EB:hen liittyvää ei tapahtunut ennen reissua; meillä oli yksi yhteinen tapaaminen, mutta kaikki eivät edes ehtineet siihen mukaan. Lähinnä sieltä sai vähän kuvaa että mihin sitä on päänsä pistänyt.

Porukastamme sen verran, että meitä oli 32 vaeltajaa ja 7 johtajaa, ja ryhmän ikähaarukka vaihteli välillä 17-26v. Ikäero ei kuitenkaan haitannut missään vaiheessa.

Tapasin tällöin myös ensimmäistä kertaa vaellusparini Vesan, jonka kanssa tulisin viettämään ensimmäiset 10 päivää. Hän osoittautui minua pari vuotta vanhemmaksi ja paljon isommaksi Espoolaiseksi kaveriksi ja mietin jo miten tässä tulee käymään. Kuulin myös, että kuudestatoista mukana olevasta parista vain kolme oli ns. ”sokkopareja”, kaikki muut olivat hakeneet yhdessä kaverin kanssa. Kaikesta huolimatta viikonloppu oli hauska, ja lähdin kotiin optimistisellä ja jännittyneellä mielellä.

Seuraavan kerran koko porukka tapasikin sitten vasta lentokentällä. Lensimme suoralla lennolla Dubliniin, ja laskeuduimme iltapäivällä paikallista aikaa umpisumuiselle lentokentälle. Lentokentältä ajoimme eräällä Dublinin esikaupunkialueella sijaitsevalle partiokololle, jossa meitä oli jo vastassa Joe MacLoughlin, tuttavallisemmin Joe-setä, joka on melkoinen julkkis Irlannin partiolaisten keskuudessa; hän kertoi, että luultavasti jokainen partiolainen Irlannissa tuntee hänet, ja uskaltaisn näin kuukauden jälkeen olla sitä mieltä että hän puhui totta. Tähän väliin sananen Irlannin partiokoloista: toisin kuin keski-veroissa Suomalaisissa kerhohuoneistoissa, Irlannissa partiokoloissa on vakiovarusteena iso liikuntahalli, keittiö, pari pienempää huonetta ja vessat, joissa on säkällä jopa suihku.

Seuraavana päivänä aloimme panna kamoja kuntoon vaellusta varten. Rinkasta ei tullut loppujen lopuksi kovin painava, sillä turhaa tavaraa ei juuri tullut otettua mukaan, eikä ruokaa tarvinnut kantaa. Vaelluksen ideana oli näet se, että joutuisimme pyytämään ruokaa ja yösjaa paikallisilta ihmisiltä matkan varrella. Omaa rahaa tai kännykkää emme saaneet ottaa mukaan.

Vaellus

Ensimmäisen vaelluspäivän aamuna löysimme itsemme Vesan kanssa kymmenen aikoihin yhdestä Irlannin miljoonista pikkukylistä heiluttamassa pois päin kaasuttavalle pudotusbussille. Meillä ei ollut hajuakaan missä olimme, ei edes siitä, missä päin koko maata sijaitsimme, joten menimme kysymään asiaa läheiseltä autokorjaamolta. Ikävä kyllä meitä neuvomaan ilmestynyt mies puhui aivan käsittämätöntä englantia, ja olimme jo lähtemässä muualle, kun

sisältä ilmestyi nuorempi mies kertomaan, että olimme Shercockissa, reilun sadan kilometrin päässä lopullisesta päämäärästämme.

Pian meille vakiintui tasainen päiväaika-aulu: aamulla herättiin kahdeksalta tai yhdeksältä, syötiin aamiaista, lähdettiin matkaan kahdentoista aikoihin, käveltiin 6-8 tuntia, joiden aikana matkaa taittui keskimäärin 25 km, ja etsittiin sitten yösjä jostakin. Koska meille ei oltu asetettu reitin suhteen sen enempää rajoituksia, kuin että maalissa oltava 11. päivä ja tuolloin jalan kuljettuja kilometrejä on oltava kasassa 200 kappaletta, oli meno todella vapaata. Eksymisen vaaraakaan ei ollut sillä kuljimme koko ajan tiellä, jonka varrella oli kyliä aina noin kymmenen kilometrin välein, ja tienvarret olivat täynnä rikkaiden ihmisten taloja joilla oli upeat pihamaat. Ongelmia tosin aiheuttivat usein olemattomat tienpientareet, hurjastelevat autoilijat ja se, että uskoimme alkumatkasta ihmisiä, jotka neuvoivat meitä aina menemään päätteitä pitkin. Onneksi opimme äkkiä käyttämään pienempiä teitä, joilla autoilijatkin ajoivat paljon rauhallisemmin. Ihmiset pitivät meitä hulluinakun kävelimme, ja tarjoutuivat heittämään meidät jonnekin autolla, mutta kieltäydyimme kyydeistä kohteliaasti.

Ainakun saavuimme illalla näännyksissä jonnekin, aloimme kysellä yösjää. Aluksi ei meinannut kehdata mennä koputtelemaan vieraiden ihmisten oville, mutta pianhan tuo alkoi sujua. Yleensä yösjä löytyi keskimäärin kolmannella kysymällä – vain yhtenä iltana meillä oli todella vaikeuksia löytää paikkaa – ja itse ihmiset olivat aivan mahtavia. Varsinkin alkumatkasta tuli monesti istuttua ja juteltua isäntäväen kanssa myöhään yöhön, aiheista jotka vaihtelivat aina Pohjois-Irlannin tulenarasta poliittisesta tilanteesta brittivitseihin. Saimme myös liki joka paikasta yltäkyläisesti ruokaa, joskus jopa evääksi asti, sekä luvan pystyttää telttamme heidän takapihalleen. Säkällä pääsimme vielä suihkuun ja joskus saimme jopa törkyiset vaatteemme pyykkiin.

Loppumatkasta reissun rasitukset kuitenkin alkoivat painaa päälle sen verran, että emme jaksaneet paljoa rupertella; levitimme vaan makuualustamme ja lojuimme niillä mitään tajuamatta kolmisen tuntia putkeen. Lisäongelmia aiheuttivat uudet, ei-sittenkään-niin-hyvin-sisäänajetut vaelluslenkkarini, jotka saattoivat neljänteen päivään mennessä jalkani aika jännään kuntoon. Noh, sisun, haavateipin ja särkylääkkeiden avulla selvisin loppuun asti.

Vaellusparini Vesa, jonka kanssa toimeen tulemistä olin vähän epäillyt alkutapaamisessa, osoittautuikin ihan mukavaksi kaveriksi. Meille vakiintui sellainen työnjako, että Vesa laskeskeli ja viilaili reittiämme sekä potki minua

eteenpäin vielä ne päivän viimeiset kilometrit, kun taas minä pidin päiväkirjaa ajan tasalla ja potkiskelin häntä projekti aikataulun nimissä. Myös muiden parien yhteistyö oli pelannut, ja jälkeensä tuumasimme, että kaikki sujui niin hyvin koska olimme kaikki partiossa (ja tietty EB:llä): vaikka kaksi ihmistä olisi kuinka erilaisia, heillä oli kuitenkin ainakin yksi yhteinen asia.

Yhdenätoista päivänä sitten kävelimme viimeiset kilometrit majapaikastamme Maynoothin Collegelle, jossa saimme lasilliset kylmää jotakin ja vannoimme, ettemme enää ikinä kävele metriäkään. Kaikkien saavuttua maaliin kävelimme bussille ja palasimme Joe-sedän kololle. Päiväkirjan mukaan meille kertyi matkaa yhteensä 201 km, mutta muistaisin, ettei se todellisuudessa mennyt ihan noin tiukalle.

Elämää vaelluksen jälkeen

Seuraavat pari päivää vietimme kololla tehden päiväretkiä Dubliiniin ja sen ympäristöön. Hauskinta oli se, ettemme tienneet etukäteen ollenkaan, mitä tulisimme tekemään seuraavaksi. Johtajisto oli laatinut matkaa varten aivan massiivisen kasan hyvää ohjelmaa. Niinpä aika hujautti älyttömän nopeasti, ja pian koitti jo päivä jolla lähdimme Presentation Dinnerille, jolla juhlistettaisiin

ÄLLIKÄ

matkan virallisen osan päättymistä ja paljastettaisiin, ketkä tulisivat saamaan explorer beltit. Pääsimme mm. kuuntelemaan kelpo irlantilaista musiikkia ja katsomaan kun pari tyyppiä jonkin verran kuuluisuutta nauttineesta Riverdance yhteestä kävi vähän tanssahtelemassa iloksemme. Olimme myös Vesan kanssa yksi niistä pareista, joka lopulta sai sen explorer beltin.

Meno jatkui aika pitkään, mutta meitä varoitettiin, ettemme söisi liikaa, sillä seuraavana aamuna olisi aikainen lähtö eikä silloin sopinut voida pahoin. Matkamme toinen osa, kiertoajelu, nimittäin alkaisi heti aamusta. Ja totta totisesti, heti herättyämme aloimme pakata kamoja kovalla kiireellä ja nousimme bussiin. Bussissa meille esittäytyi kuskimme Mark. Puheesta nyt ei ehkä saanut selvää kuin puolet, mutta se ei menoa haitannut: hän kertoi aivan mahtavia juttuja ja oli muutenkin kiinteä osa ryhmäämme koko reissun ajan.

Kiertoajelulla oli monin tavoin vielä haus Kempaa kuin vaelluksella, sillä sen aikana pääsi tutustumaan vielä paremmin koko porukkaan ja tutustumaan Irlannin eri osiin. Kävimme näet suunnilleen joka puolella saarta, syrjäisiä mutta karulla tavalla upeita Aran saaria myöten, ja koukkasimme vielä ennen poistuloamme Pohjois-Irlannissa. Yöt vietimme partiokoloilla eri puolella maata, taso vaihteli upeasta läävään, ja ruuasta huolehtivat viiden, kuuden hengen ruokaryhmät.

Koko kahden ja puolen viikon reissun jälkeen palasimme viimeiseksi yöksi Joe-sedän kololle, jolla valmistauduimme lähtöön. Illalla ennen lähtöään Joe-setä piti vielä hienon ja pitkän puheen, jossa hän kehui kuinka kilttejä poikia ja tyttöjä olimme olleet, ja kertoi meille, ettemme tule enää ikinä kokemaan mitään näin hienoa juttua uudestaan.

Aamu tuli aikaisin, mutta nousimme urheasti ylös, panimme viralliset päälle ja suuntasimme lentokentälle. Lento takaisin sujui ongelmitta ja totesimme iltapäivälehtiä lukiessamme, että Suomessakin on kaikki - jos ei hyvin - niin ainakin ennallaan. Koneen koskettaessa maata taputimme ja hurrasimme.

Suoraan sanoen tämä EB on ollut elämäni ylivoimaisesti paras reissu. Sen aikana olen nähnyt Irlantia ja sen elämää niin sisältyä kuin ulkoakin päin, ja tutustunut aivan mahtaviin ihmisiin; niin suomalaisiin kuin irlantilaisiinkin. Neuvoisin lippukuntamme aktiiveja pitämään silmät auki seuraavan EB:n varalta jo senkin takia, että siellä teillä tulee olemaan aivan mahtavat johtajat. Voi olla että minäkin olen yksi heistä.

Finnish American Scout Exchange IV

12.7.2003

Heräsinaamulla Mikon (Kivinen) kanssa kummitätini luota, josta kummitätini heitti meidät Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Muu seurue - Mikko (Lamminpää), Iiri, Hanna, Mari, Juhis ja Ilkka - olikin jo siellä. Lähtöselvityksen jälkeen pääsimme ensimmäiseen turvatarkastukseen, jonka jälkeen siirryimme ulkomaanterminaaliin. Ulkomaanterminaalissa tytöt tekivät ensimmäisen shoppailureissun.

Lennot Helsingistä Minneapolisiin sujui ilman suurempia skandaaleja - paitsi että lentokone oli täynnä intialaisia.

Minneapolisissa kävimme syömässä ja sen jälkeen alkoi puuduttava matka Duluthiin. Perille päästyämme asetuimme isäntäperheisiimme. Illalla tutustuin vielä Mikon (Kivinen) kanssa paikallisten nuorten Koskenrantaan, eli Yläjärven rantaan.

13.7.2003

Rankan edellispäivän sivuvaikutuksena heräsin joskus puoliltapäivin. Isäntämme Erik vei minut ja Mikon perheensä mökille, jossa pääsimme kokeilemaan vesijetteilyä ja mönkijäajelua. Illalla pääsimme katsomaan perinteisiä amerikkalaisia laittomia kiihdytysajoja.

14.7.2003

Aamupäivällä kävimme kalastamassa. Iltapäivällä meille oli järjestetty mukava "piirakan sosialisointi" -tuokio, jossa tapasimme paikallisia partiolaisia.

Piirakoiden jälkeen menimme paikalliseen biljardihalliin tyttöjen ja heidän emäntänsä Ellien kanssa. Ilkkakin saapui sinne jossain vaiheessa. Loppuillan vietimme tyttöjen luona katsellen Jackass-elokuvaa.

15.7.2003

Alison järjesti meille kaupunkikierroksen, jolla kävimme katsomassa mm. kiveä ja Alisonin suosikkitaloja. Samalla reissulla kävimme näkötornilla ja ihmettelemässä feikki-Japania.

Kiertoajelun jälkeen aloitimme shoppailusession kaupungissa. Uuvuttavan kierroksen jälkeen oli vielä käveltävä viiden kilometrin matka ruokapaikalle.

Päivällisen jälkeen minä, Mikko (Kivinen), Erik Ellie ja tytöt menimme uimaan kauniille vesiputoukselle Defosille. Sen jälkeen siirryimme Yläjärven rannalle katsomaan kuun nousua.

16.7.2003

Oli pakollisen palvelutempauksen aika. Menimme paikalliselle partiokämpälle tekemään työtä. Illan vietimme Mikon kanssa isäntäperheemme talossa pakkaamassa tarvikkeita, joita tarvitsimme seuraavan kymmenen päivän aikana.

17.7.2003

Aamulla aikaisin pakkauduimme USA:n ilmavoimien pikkubussiin ja aloitimme matkan kohti Elyä. Ensimmäiseksi menimme Split Rockin majakalle päällistelemään.

Matkamme jatkui Grand Portagelle ja suurelle vesiputoukselle, joka haittasi entisten aikojen turkiskauppiaden bisneksiä. Sitten menimme paikalliseen tuppukylään Grand Maraisiin.

Pakollisten shoppailujen jälkeen menimme yöpymispaikkaamme Golden Eagle Lodgeen, joka on erään partiolaisen omistama leirikeskus. Siellä uimme, söimme, nukuimme hyvin epäilyttävissä teltoissa ja katselimme auringonlaskua läheisellä jyrkänteellä.

18.7.2003

Ajoimme Finlandnimisen kylään, josta lähetimme postikortteja ja kävimme Suomi-aiheisessa turistikeskuksessa. Iltapäivällä saavuimme Lamminpäiden ystäväperheen Halli-

ÄLLIKKÄ

en kesämökille, jossa saimme kokeilla vesihiihtoa, saunoa, syödä ruokaa ja katsella elokuvia.

19.7.2003

Aamulla menimme Elyynm jossa shoppailimme ja söimme. Sen jälkeen menimme kuokkimaan amerikkalaisiin häihin. Jostakin kumman syystä niissä ei tapahtunut mitään erikoista.

Illalla menimme leirintäalueelle, jossa paikalliset partiolaiset grillasivat meille.

20.7.2003

Heräsimme ikävään raakuntaanm söimme edellispäivän jämiä ja menimme katsomaan Dorothy-museota. Sitten olikin aika mennä melontatukikohta Baseen, josta lähdimme melomaan.

Melonta

Reissomme melonta osuus alkoi Amerikkalaisten partio poikien melonta tukikohdasta. Ennen kuin varsinainen melonta alkoi piti tarkistaa ja pakata tavarat. Tämän operaation teimme oppaamme Michellen johdolla. Seuraavaksi vuorossa oli kanoottien valinta mikä osoittautui helpoksi koska valittavana ei ollut kuin alumiinikanootteja, Alumacrafteja. Pieni muotoisen opastusvideon jälkeen pääsimme lähtemään. Kello oli tuolloin 16.40. Vähän ennen aiottua yöpymispaikkaa jouduimme kuitenkin pysähtymään ja pitämään sadetta, joka yltyi varsin kovaksi, mutta kuitenkin katosi yhtä äkkiä kuin oli tullutkin. Leiriin päästyämme oli vuorossa teltojen pystyttämistä, ruuan laittoa ja karhunarun heittoa, näiden pakollisten operaatioiden jälkeen oli hieman vapaampaa ja kukin teki mitä teki. Itse vietin aikaa kalastelemalla ja saukkoa katsellessa.

Seuraavan päivän valjettua ja aamupalan syötyämme jatkoimme taas matkaamme, kuinkas muutenkaan kuin melomalla. Päivästä oli tulossa pitkä: melottavaa olisi paljon. Muutaman kannaksen ja pitkän melonnan jälkeen olimme taas saapumassa leiripaikalle. Paikalle joka osoittautui vallan hienoksi ja muutenkin toimivaksi. Telttojen pystytyksen ja ruuan laitton jälkeen oli vuorossa jälkiruoka. Mustikkajuustokakkua koristeltuna kuusen havuilla ja kävyllä. Tä-

män herkun syötyämme oli taas vuorossa niinsanottua vapaa-aikaa, jonka päätin taas viettää kalastamalla. Tällä erää lähdimme Ilkan kanssa kanootilla vähän kauemmas rannasta ja saalistakin tuli. Vaikkakin vain pieni ja vaatimaton small mouth bass. Myös muutama vähän isompi bassi kävi kiusaamassa, mutta ei suostunut tulemaan ylös.

Kolmas päivä tulisi olemaan reissun rankin päivä. Itse melontaa ei ehkä olisi paljoa mutta kannaksia sitäkin enemmän lyhyempiä noin 5-25 rodisia ja pidempiä aina 200 rodiin asti (1 rod = n. 5m). Tavoitteena oli siis mennä South Arm Knife Lake:lta Boulder Lake:lle. Tästä suuresta voimien - niin henkisten kuin fyysistenkin - koettelemuksesta selvittyämme ja leiriytymisen jälkeen kaikki olivat varmasti unensa ansainneet.

Neljännän melontapäivän aamu valkeni erittäin sumuisena. Näkymä järvelle oli kuin suoraan jostain sadusta. Sumu leijui veden päällä auringon paistaessa heikosti sen läpi. Vuorossa olisi helppo päivä. Matkaa ei olisi paljoakaan eikä

kannaksia. Leiriydyttyämme ja syötyämme Lamminpää, Iiri ja Juhis päättivät lähteä pienimuotoiselle päiväreissulle. Siitä minulla ei ole sen tarkempia tietoja. Tällä välin me muut opetimme oppaallamme epätoivoisesti suomenkieltä ja sen ääntämistä. Tulostakin saatiin aikaan.

Viidentenä päivänä tarkoituksena oli käydä katsomassa kalliomaalauksia. Maalauksiahan löytyi, vaikkakaan niistä kaikista ei kauhean hyvin selvää saanutkaan. Illalla jaettiin lippukunnan hopeinen ansiomerkki Lamminpäälle.

Kuudes ja toiseksi viimeinen päivä. Melontaa oli taas tiedossa. Homma alkoi jo sujua rutiininomaisesti ja mikäs siinä oli meloessa kun oli hienot maisemat ympärillä. Leiripaikkakin oli mitä täydellisin

Seitsemäntenä ja viimeisen melontapäivän aamulla lähdimme matkaan hieman haikein mielin. Hissukseen melomalla lopulta pääsimme takaisin melontatukikohtaan mistä olimme lähteneetkin. Illalla oli vielä tiedossa suuri juhla johon osallistuivat kaikki sinä päivänä saapuneet ryhmät. Sinä iltana kaikki nukahtivat helposti ja nopeasti.

Mikko

27.7.2003

Söimme Basessa ja lähdimme Duluthiin. Matkalla kävimme Elyssä Blueberry-festareilla.

Päästyämme isäntäperheisiin vietimme leffaillan Mikon, Erikin, Ellien ja tyttöjen kanssa.

28.7.2003

Vietimme vapaapäivän. Erik vei minut ja Mikon pelaamaan splättistä. Sitä on hauska pelata yksi vastaan yksi -variaationa. Sen jälkeen menimme elokuviin

katsomaan Finding Nemoa.

Illalla tutustuimme amerikkalaisiin kotijuhliin.

29.7.2003

Selvisimme illan juhlista aamuiseksi laivaristeilylle Duluthin satamaan. Sen riennon jälkeen pääsimme tutustumaan USA:n ilmavoimien tukikohtaan.

Illalla pakkasimme ja katsoimme tyttöjen kanssa Gangs of New York -elokuvan

30.7.2003

Menimme Minneapolisiin. Päivä kului rattoisasti Mall of Americassa, yhdessä maailman suurimmista ja turhimmista tavarataloista.

”Villin” yön vietimme hotellin uima-altaalla pelaten korttia.

31.7.2003

Menimme Minneapolisiin lentokentälle, josta lensimme Chicagon ja Frankfurtin kautta Suomeen. Suomessa olimme 1.8. iltapäivällä.

Tapahumarikkaan Amerikan-matkan siisti ja lyhensi erikoiskirjeenvaihtaja **Vili**

ÄLLIKÄ

Vihreän letkun maa

eli Johtajavaellus Länsi-Lapissa

2.8. Lauantai

Noin 15 tuntia sen jälkeen, kun olen palannut Yhdysvalloista Kalevaan huomaa olevani matkalla kohti Luosua. No, oikeastaan huomaaminen on jokseenkin kyseenalaista, sillä nukahdan saman tien kun lähdemme liikkeelle. Meitä on neljä: minä, Pihlajamäki, Tatu sekä lippukunnan ulkopuolelta mukaan revitty Hännisen Olli. Päivä kuluu bussissa, joka vie Kasuja kesäleirille. Matkalla pysähdymme mm. Oulussa syömässä, Kukkolankoskella sekä muutamilla huoltoasemilla. Myöhään illalla olemme Luosussa, missä pikaisen saunomisen jälkeen uni voittaa jälleen.

3.8. Sunnuntai

Aamupalan jälkeen Smedsin Olli kuskaa meidät Enontekiön Hettaan, mistä otamme venekyydin Ounasjärven etelärannalle. Varsinainen vaellus on valmis alkamaan. Polku kulkee kuivassa kangasmetsässä kunnes nousee Pyhäkerolle. Huipulta löytyy pieni lampi, jossa käymme uimassa. Näköalaa riittää. Katselemme paria rankkaa sadekuuroa, jotka kuitenkin sivuuttavat meidät. Vasta nukkumaan mennessä Sioskurussa saamme pienen ukkoskuuron päällemme.

4.8. Maanantai

Lähtömerkin meille antaa puoli kymmeneltä suurikokoinen petolintu. Vähän myöhemmin Siosvaaralla törmäämme protokkaan, jota Tatu ja Olli käyvät hätyyttelemässä kameroiden kanssa. Porojen lisäksi myös erilaisia lintuja on runsaasti. Mainitsemisen arvoisia ovat ainakin Kihu ja Korppi. Pysähdymme syömään näkkileipää Tappurin ja Rouvivaaran välissä oleville lähteille, joissa ei ole vettä. Paikalla on myös parvi riekkvoja, jotka eivät läsnäolostamme pahemmin ole kiinnostuneet. Eivät kuitenkaan anna kovin läheltä kuvaa ottaa. Iltapäivällä saavumme Hannukuruun, jossa olevaa saunaa olemmekin jo odottaneet. Ilmenee kuitenkin, että saunan vierisessä lammessa asustaa syyhyhypunkki ja vesi on käyttökelvotonta. Kun alueelta vielä löytyy 27 hengen rippikouluporukka, joista 14 on vatsataudissa, jätämme paikan nope-

ÄLLIKÄ

asti. Jatkamme matkaa Suaskurun laavulle, jossa saamme sateen niskaamme. Syömme rinkeleitä ja nukumme muutaman tunnin. Yhdeksän maissa jatkamme tihkusateessa matkaa Montellin majalle, minne jäämme yöksi.

5.8. Tiistai

Matkamme jatkuu Nammalakurun legendaariselle vihreälle letkulle. Täytämme letkusta pulppuavalla vedellä omat pullomme, sekä viereisestä kahvista hintaa 0,30e/kpl (ovh. 0,15e/kpl) ostamamme kaksi puolen litran limppa-

ripulloa. Veden saanti on osoittautunut sen verran epävarmaksi, että päätimme lisätä varastoja litralla. Pilvisenä valjennut päivä alkaa kirkastua lounastauon jälkeen, kun pidämme taukoa Rihmakurunvaarojenrinteellä. Paikan maisemaluokitus on Tatun mukaan B+ - mitä ikinä tarkoittaakaan. Joka tapauksessa ne ovat melkoisen hienot. Myöhemmin jä-

tämme tavaramme Pyhä- ja Taivaskerojen väliin ja kipuamme viimeksi mainitulle. Huipulta löytyy olympiatulen sytyttämisen muistomerkki. Maisema jää pilvien takia hieman vaisuksi, mutta kyllä nytkin Ruotsiin näkyy. Haettuamme rinkkamme jatkamme ohi Pallaksen hiihtohissien eräälle kodalle. Päivällis-seuranamme on Kuukkeli, joka kuitenkin siirtyy paikalle saapuneiden makkaranpaistajien riesaksi. Vaikka illanmittaa porukkaa ramppaa melkoisesti, yön saamme viettää omassa rauhassamme.

6.8. Keskiviikko

Syömme aamupalaa seurassamme edelleen vain kuukkeli. Matkaa jatkamme kymmenen maissa. Matkalla Pyhäjoelle törmäämme pariin poroon ja jonkinlaiseen Metsäntutkimuslaitoksen testialueeseen. Pyhäjoen rannat ovat jyrkät. Pidämme lounastauon aurinkoisella rantakalliolla ennen kuin hylkäämme jokivarren ja ylitämme Hettaan vievän tien. Kuljemme Mustakeron autio-

ÄLLIKKÄ

tuvalle, josta lähtee juuri eräs häämatkalla oleva pariskunta. Kahvitaun jälkeen jatkamme yli Koivakeron ja rupeamme etsimään yöpaikkaa. Tehtävä osoittautuu kinkkiseksi, sillä maasto on varsin kosteaa ja epätasaista. Lopulta kelvollinen paikka kuitenkin löytyy, joskin polttiaisia on runsaasti.

7.8. Torstai

Aamutoimet sujuvat ennätysvauhtia, johtuen paikan epäviihtyvyydestä. Kuljemme Rauhalan kylään, jonka jälkeen polku käy vaivoin havaittavaksi. Vain oransseja maalitäpliä puissa siellä täällä. Matkalla törmäämme mainioon lakkasuohon sekä johonkin isokokoiseen lintuun. Vähän ennen Kesälakea saamme niskaamme sadekuuron. Suojaudumme kuusten alle lounastamaan. Sade loppuukin jo ennen kuin olemme syöneet. Vedestä muodostuu ongelma. Puro, josta kuvittelimme pullot täyttävämme, on kuiva. Hetken tuumattamme päätämme jatkaa Kesäläen yli ja luottaa sen takana olevaan lammikkoon. Vettä löytyy. Kolvakeron jälkeen pysähdymme suolle syömään marjoja. Olli kuulee jostain kosken äänen. Viisi sekuntia myöhemmin se tippuu niskaamme. sade loppuu juuri ennen kuin ehdimme Pahtavuoman autiotuvalle. Lättykestien jälkeen menemme tupaan nukkumaan.

8.8. Perjantai

Ruoka- ja polttoainetarastot alkavat käydä vähiin, samoin vesi. ylitettyämme Mustakeron törmäämme jälleen puroon jota ei ole. Arvioimme kuitenkin, että vesi riittää vielä, jos jätätämme lounaan tuonnemmaksi, ja jatkamme yli Äkäskeron. huipulta löytyy joukko turisteja sekä poroja. Näköalaa hallitsevat Länsi-Lapin suurimmat hiihtokeskukset (Olos, Pallas, Levi ja Ylläs), mutta muuten se on varsin komea.

Matka jatkuu ohi Peurakaltion Äkässaivolle, jossa viimein pääsemme lounastamaan. Leiriydymme korkealle kalliolle saivon ja Äkäsjoen väliin. Leiripaikka on reissun komein, mutta vedenhaku on jokseenkin hankalaa johtuen ympäröivistä jyrkänteistä.

9.8. Lauantai

Kuljemme joen vartta Äkäsmyllylle, jonne saavumme puolilta päivin. Syömme ja tutustumme myllyyn. Saamme jopa sen kivet pyörimään. Kahden maissa Jokke tulee hakemaan meidät Luosuun, josta saunan ja päivällisen jälkeen aloitamme matkan takaisin Kalevaan.

Toimintakalenteri

Syyskuu

5.-7.9.	HP, Vaelt.	HOK-kurssi, osa 2	Satakunta
5.-7.9.	TP	Vartionjohtaja peruskurssi	
12.-14.9.	Kasukka	“Vj-kurssit”	
14.9.	Kaka	Johtajaneuvosto	Toimisto
19.-20.9.	Kaka	Eräpoikavaellus	
19.-20.9.	TP	“Lankku”-maastoleikki pojille	
26.-28.9.	TP	Sinikettu, retkeily peruskurssi	
26.-28.9.	ViPePa	Viestikurssi	Kangasala
28.9.	TP	Harhahetki-kaupunkikisa	Tampere

Lokakuu

4.-5.10.	SP	Syysmestaruuskilpailut	
10.-12.10.	HP, Vartio	Vj-jatkokurssi	Orivesi
12.10.	Kaka	Johtajaneuvosto	Toimisto
17.-19.10.	HP, Koul.	Lippukuntakurssi	VSP
19.10.	Kaka	Saarijärven talkoot	Saarijärvi
21.10.	Kaka	Ursulakisa	
21.10.	TP	Vaeltajien ja johtajien Pottukisa	Tampere
24.-26.10.	Kaka	Lippukunnan syysretki	

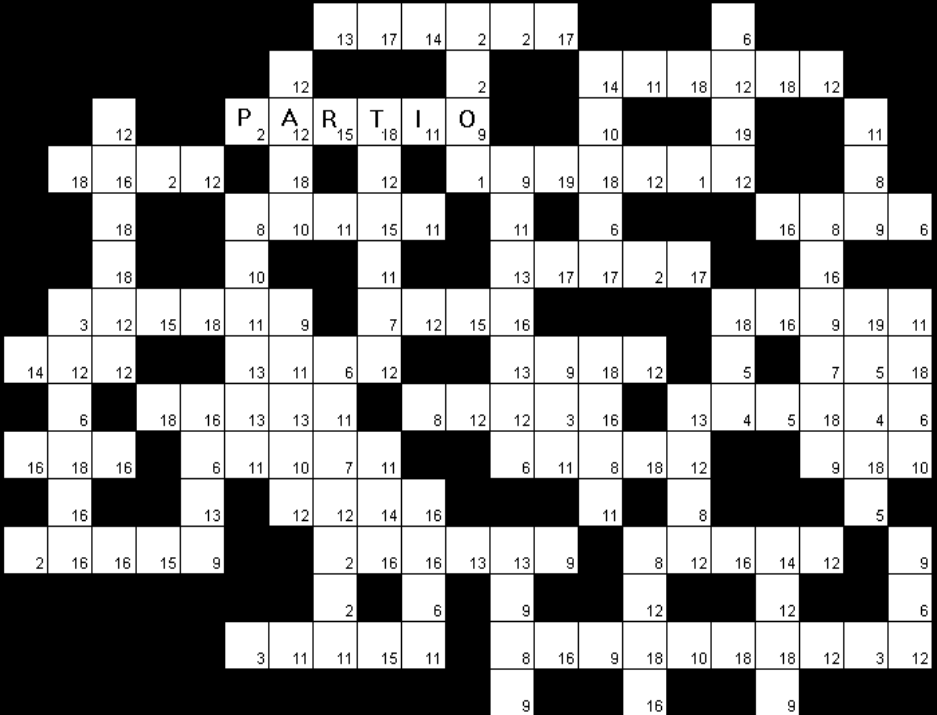
Marraskuu

1.11.	TP	TP-tournament jalkapallohaasteturnausta	
6.11.	Kasukka	Kasukkamessu	
9.11.	Kaka	Johtajaneuvosto	Toimisto
9.11.	HP, Supe	Sudenpentutapahtuma	Kuorevesi
15.11.	HP	Synergiapäivä	Tampere
18.11.	TP	Syyskokous	Tampere
22.11.	HP	Syyskokous	Tampere
23.11.	Kaka	Syyskokous	Toimisto
29.-30.11.	HP, Usk.	Aatehäppening	

Joulukuu

6.12.	HP	Itsenäisyyspäivän kunniakäynnit	Kalevankangas
6.12.	TP	Itsenäisyyspäiväjuhla	Tampere
9.12.	Kaka	Lupauksenantojuhla	
14.12.	Kaka	Johtajaneuvosto	Toimisto

Krypto

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

ÄLLIKÄ

Lukijakysely

Ällikän viime numerossa olleeseen lukijakyselyyn tuli toista kymmentä vastausta, mikä vastaa noin kymmentä prosenttia lehden lukijakunnasta. Kahdesta ryhmästä ei kuitenkaan tullut yhtään vastausta; pennut ja lippukunnan ulkopuoliset henkilöt (kuten vanhemmat) eivät siis ilmeisesti lue Ällikkää ollenkaan tai eivät vain viitsi vastailla kysymyksiin. Oletan jälkimmäistä.

Suurimman suosion artikkeleista saavutti - ehkä oletetustikin - Silppusäkki, jonka laitto kolmen parhaan jutun joukkoon peräti kaksi kolmesta vastanneesta. Silppusäkillä onkin ollut aikaa vakiinnuttaa asemaansa, sillä se on Ällikän vanhin yhä olemassa oleva palsta. Itseasiassa se näki päivän valon jo Ällikän edeltäjässä Kalevan Uutisissa vuonna 1968.

Erittäin suosittuja olivat myös erilaiset reissukertomukset. 58% vastanneista oli sitä mieltä, että vaeltajien Lapin hiihdot kuuluivat lehden parhaimmiston. Myös johtajaviikonlopusta kertonut tarina sai joitakin ääniä. Tästä päättelimme, että - toisin kuin olimme olettaneet - reissu- ja leirikuvaelmat kiinnostavat myös niitä, jotka ko. tapahtumiin eivät itse ole osallistuneet.

Joka kolmas vastaajista oli sitä mieltä, että Ursulasta kertonut juttu ja uusi Tiesitkö-palsta kuuluivat kärkikolmikkoon. Tämän tyyppisiä juttuja pyritäänkin tuottamaan lisää, vaikka tästä numerosta historiajuttu valitettavasti puuttuukin.

Muutamia hajaääniä saivat Ä-tervehdys ja Ällikällä lyöty. Erään mielestä lukijakysely kuului lehden parhaimpaan antiin.

Ä-toimitus kiittää kaikkia vastanneita arvokkaasta palautteesta. Vastanneiden kesken arvotun lahjakortin voitti Joonas Kirsi.

ÄLLIKÄLLÄ LYÖTY

Koko nimi: Risto Paavo Koskensisilta

Syntymäaika: 21.5.1985

Pituus: 170 cm

Paino: jotain 55 kg

Kengännumero: 40

Saappaannumero: 40

Lempinimet: Reipas (huom. Ei Risto Reipas vaan pelkkä Reipas)

Risto Koskensisilta

Jotakuinkin kymmenen kiperää

1. Asema LPK:ssa: Paavo
2. Suurin Partiosaavutus: Kasukka PT 01 järjestäminen
3. Partiounelma: Partiossa oleminen
4. Työpaikka: Xortec Oy
5. Paras lehti: Filmihullu
6. Hiusten pituus (heh): Puolisentoista senttiä
7. Viimeisin partiotapahtuma: Kesäleiri
8. Paras prostataelektiivinen alfa-1a salpaaja: Expros (R)
9. Toiveammatti: Kuningas
10. Tulevaisuus?: Ei
11. Lempi pizza: Meetvursti-, kinkku-, poronkärstys-, sisäfile-, jauhelihapizza

Partiohistoria:

Vuonna 1996 liittyi Karhuihin Kettu vartion alaisuuteen. Toimi joskus Susi-vartion vj:nä. Toimii nykyisin Vaeltaja Paavona.

ÄLLIKÄ

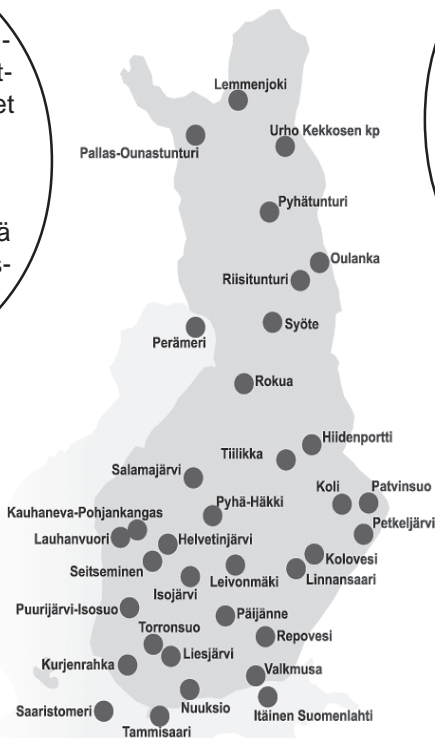
Tiesitkö tämän

Ympäristöministeriö valmistelee Pohjois-Suomeen Pallas-Ylläksen kansallispuistoa. Se perustettaisiin yhdistämällä Ylläs-Aakenustunturin vanhan metsän alue ja Pallas-Ounastunturin kansallispuisto.

Pyhätunturin kansallispuisto on perustettu 1938. Saamelaiset palvoivat muinoin Pyhätunturia. He kävivät Uhriharjun seidalla pyytämässä haltijoilta metsästys-onnea.

Rokuan on Suomen pienin kansallispuisto 4 km². Sen eläimistö ja kasvillisuus on niukkalajista ja tyypillistä karuille metsille.

Lemmenjoen kansallispuisto on Suomen suurin kansallispuisto 2850 km². Se on myös Euroopan laajimpia tiettömiä ja asumattomia metsäerä-maita.

Kansallispuistoja on yhteensä 35. Niiden yhteispinta-ala on noin 8 150 km².

Suomen kansallispuistoista

Leivonmäki on uusin kansallispuisto. Se on perustettu 1.3.2003. Kansainvälisestikin merkittävä Haapasuo on tärkeä linnuston ja suokasvillisuuden suojelualue. Suurin osa suosta on säilynyt luonnontilaisena.

Silppu Säkki

- 1§ Siveyspoliisi iski: Mikko ja Vili eivät saaneet pestä hampaitaan.
- 2§ Nike osti Conversen - Karhut Conversen tuotannon!?!
- 3§ Jos Juhis aikoo muuttaa Helsinkiin, muistuttakaa häntä, ettei hän tee sitä.
- 4§ Vili matkustaa: tulitikut ruumaan ja saksat käsimatkatavaroihin, vai miten päin se menikään...
- 5§ Suomenkielen tärkeimpiä sanoja on kuulemma umpalumpa.
- 6§ Mikko löysi Amerikasta lähes kaiken muun kalastukseen tarvittavan, paitsi tyhjän viehekotelon.
- 7§ Ällikkään suunnitteilla ristikkoliite!?!?
- 8§ Poikien purjehdusreissun loppuosa päättyi yllättäen tappajasorsien hyökkäykseen.
- 9§ Ursula on sairaan nopee!
- 10§ Globalisaatio iski tamperelaisiin EB:llä: "Näkykö Kummeli Helsingissäkin?"
- 11§ EB-tunnelmia kotimatalla lentokoneesta: "Eihän täällä oo muuta kun metsää..."
- 12§ Kalevan Karhuissa on vain kolme johtajaa, mikäli johtajavaelluksen osallistujamäärää on uskominen.
- 13§ Stasi vaikuttaa nykyään jonkin verran militaristisemmässä järjestössä.
- 14§ Karhut valtaavat Tampereen teknillisen yliopiston... taas
- 15§ 'Ja mähän en reissussa peseydy', tokaisi päätoimittaja yli kolmen viikon reissaamisen jälkeen.
- 16§ Kolon kalusto on taas vuosien jälkeen inventoitu: hyvään kotiin annetaan muun muassa kolme ehtaa putkirinkkaa, varhais-brittiläinen postisäkki, keski-ikäinen harjatelta ja koskikelvoton kumivene. Tiedustelut Talkkarilta.
- 17§ "Mitä ihmettä!?"